

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2022.10.20.

Tartalom:

Információ – Kommunikáció

Mi azaz információ, amit minden létező önmagáról hordoz?

Mitől információhordozó minden létező?

Miként tudjuk azonosítani az értelmet?

Mi az ember létezésének értelme?

15.Beszélgetés Gittával: A Súly – az Út.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Kedves Testvérek!

Szeretettel köszöntök mindenkit, ma 2022. 10. 20. csütörtök napja van, közösségi összejövetelünk napja. Van-e valakinek kérdezni valója, mondanivalója, közölni valója, az elmúlt anyaggal kapcsolatban?

Márti: Az információval kapcsolatban van kérdeznivalóm. Elhangzott, hogy az információnak akkor van létjogosultsága, ha értelemtől értelemig ér el. Igazából nálam ez nincs a helyén. Annyiban zavaró a számomra, hogy például ez a szemüveg, ami előttem van, ez is informál engem, ugyanakkor nem értelemmel bíró létező. Tehát nem csak értelemtől értelemig fogalmazható meg az információ, mert a szemüveg is informál engem, annak pedig nincs értelme.

János: Tiétek a szó!

Kata: Külön választottuk a teremtett világ, tehát, az ember alatti világ viszonylatában az információ létjogosultságát és külön beszéltünk a teremtő világ, Isten és ember közötti információ megfogalmazásáról. Valóban a szemüvegnek nincs olyan értelme, mint az embernek. Tehát, az értelemtől értelemig, az értelemmel bíró lényekre vonatkozik, ember és ember között, valamint ember és Isten között.

Detti: Én is úgy gondolom, hogy a szemüvegnek nincs más funkciója, mint az, hogy szemüveg legyen. Azt az információt közvetíti magáról, hogy: Ez vagyok. Ez vagyok mindazzal a tartalommal, ami és nem is várható el, hogy több legyen, mint ami.

Márti: Értem, amit mondtál, nem ez a problémám, ha nem, hogy az ember alatti világ, mint az állat, az is szerez információt, pedig nem rendelkezik értelemmel úgy, ahogyan az ember. Különválasztani, hogy ember alatti világ, azért nem gondolom helyesnek, mert az állatok is szereznek információt.

Kata: Nemrég, a bálnákról hozott cikk is arról szólt, hogy van közöttük kommunikáció. Az, az értelem, ami őket jellemzi, mivel ők nem döntési képességgel bíró lények, mint ahogyan az ember az, a természeti világ viszonylatában az értelem más minőség, mint az emberi értelem.

Márti: Valamit keresek, amivel különbséget tudnánk tenni a kettő között. Nekem hiányzik valami innen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ildikó: Ha jól értem, az vetődött fel, hogy értelemtől értelemig és az ember alatti világban értelemről nem lehet beszélni.

Márti: Arról volt szó, hogy minden információ, tehát igazából minden információ, ezért számomra akkor nemcsak az értelemtől az értelemig ér el, hanem az ember alatti világba is.

Ivett: Azt gondolom, hogy kivétel nélkül, mindennek van értelme, különben nem lenne. Mindennek van valamilyen célja. Itt akkor fordul meg a dolog, ha az ember nem saját magából indul ki, mert ha azt mondom, hogy értelem, akkor, az ember automatikusan azt gondolja, hogy az a szint, amit ő erről gondol. Pontosan az előbb mondtad ki azt a szót, hogy minden tartalmaz információt, mert ha nem lenne értelme, akkor az Isten nem hívna létbe. Nyilvánvalóan különbséget kell tenni egy bálna, kiskutya, és egy hangya között, hogy értelmileg mit jelent. Nagyon sok mindent nem tud és nem lát az ember. Ha ehhez képest megfordítom, akkor azt mondom, hogy az angyalok értelme az emberekéhez képest, óriási a különbség. Nyilvánvalóan nem is céljából, de akkora különbség van az arkangyal és az ember értelme között, mint egy ember és kutya között, értelmi szinten. Mindkettő esetében értelemről beszélünk, mert értelmes lényekről beszélünk, akik valamilyen szinten, önmagukról valamit közölnek. Ez a kérdése a dolognak és nyilván nem ugyanaz a szint mindkettő.

Márti: Nem kaptam választ a kérdésekre egyelőre, majd gondolkodom rajta.

János: Rögzítettük is, elmondtuk, hogy egyetlen információhordozó sem képes létrehozni önmagát, mint információt.

Igen.

János: Azt is rögzítettük, hogy kivétel nélkül, minden létező, információt hordoz.

Miről?

Önmagáról.

János: Mi ez az információ, függetlenül attól, hogy az ember alatti, emberfeletti vagy az ember világához tartozó? Az, hogy: Ez vagyok.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Mindaz, ami róla elmondható.

János: Tehát ez az információ, hogy: Ez vagyok. Ezt az információt, hogy ez vagyok, vajon ki fogja észlelni, ki fogja felhasználni, ki fogja rögzíteni? Csakis olyan lény, aki értelemmel rendelkezik. Elmondtuk korábban, kivétel nélkül, minden az emberért van. Az információ is?

Igen.

János: Az angyalnak van egy csodálatos és messzire vezető mondata, kijelentése, felszólítása, amely úgy hangzik, hogy: *Lásd meg mindenben őt*. Nem állítottam soha, hogy ez a toll értelemmel rendelkezik. Mégis elmondhatom, hogy információforrás? Nem mondtam azt, hogy értelemmel rendelkezik. Majd kitérünk arra, hogy az értelemnek mi a kritériuma, hogy miként tudjuk azonosítani, hogy mi az értelmes és mi az, ami nem értelmes. Annak ellenére, hogy ezt nem látom értelmesnek, mégis információhordozó. Vajon mitől?

Ivett: A látásmódomtól.

Marika: Attól, hogy van.

K: Attól, hogy létező.

Márti: Attól, hogy önmagát közli.

János: Attól, hogy létezik. Hogyan lehet, hogy létezik? De ez mindenre vonatkozik úgy, hogy meg lett teremtve. Az Isten teremtette meg. Az Isten nemcsak golyóstollnak teremtette meg. Nem olyan értelemben, hogy Ő fabrikálta, megcsinálta és odaadta neked, hanem szellemileg, lényegileg megszülte a világba.

Kata: A lehetőségét.

János: A lehetőségét adta, hogy írni tudjunk vele, ezért információhordozó. Azt mondtuk, hogy az Isten teremtése által jött létre, mint információhordozó.

Ki helyezte bele az információt?

Kata: A Teremtő.

Annamari: Az ember.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márti: Az Isten.

János: Az Isten, eredeti értelem?

Igen.

János: Az ember, mint értelmes lény, cél, hogy nála landoljon ez az információ?

Igen.

János: Akkor elmondhatjuk, hogy az ember, mint értelmes lény, értelemmel rendelkezik, és értelemtől értelemig kell, hogy hasson, különben nincs értelme a létezésének. Valami félreértés csúszhatott a gondolatmenetbe, mert senki sem állította azt, hogy ez értelmes. Értelemtől értelemig, az Isten értelmétől az ember értelméig. Ezért van létjogosultsága, mert meg van teremtve.

Ez így érthető?

Igen.

János: Van-e kérdés? Azt mondtuk, hogy minden dolognak akkor van létjogosultsága, ami jelen esetben azt jelenti, hogy a lehetőségből a realitásba való fordulása. A szellemtől szellemig, ez semmi mást nem jelent, hogy az emberért van, mint információhordozó. Így tudnám lefordítani ezt a kérdést, ezt a gondolatot. Ez így rendben van?

Igen.

János: Akkor nézzük meg, hogy miként van az értelemtől értelemig. Mit jelent az, hogy értelmesnek lenni? Mit jelent az, hogy értelem? A legfőbb értelem, az hol rejtőzik?

Ivett: Az Istenben.

János: Menjünk tovább. Ez az értelem milyen jelleget ölt, milyen tulajdonságai vannak, mivel tudom azonosítani, mik a jellemzői?

Kata: A teljesség, mely kiárad.

János: Attól még nem. Az értelemnek az a legfőbb ismertető érve, hogy tudom, hogy: vagyok, tehát az rendelkezik valóban értelemmel. Bizonyos módon az ember alatti világ, még akkor is, ha vannak reakciói, van lelkülete, van neki

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

központi szellemisége, a maga szintjén és a maga módján, mégsem mondható el róla az, hogy tud arról, hogy én létezem. Ha valaki tud arról, hogy létezik, akkor mit tud még? - normális esetben.

Ivett: Magyarul azt mondd, hogy aminek van erkölcsisége, erkölcsi döntő képessége?

János: Például. Az is nagyon jó, ez is idetartozik, de az Én Vagyok - on túl, mi a következő lépés? Az, hogy Isten is van. Ez a két megközelítés az, ami az értelmet eldönti, hogy ki az értelmes és ki a nem értelmes. Tudom, hogy én létezem és abból, hogy én létezem, tudom, hogy van Isten.

Marika: Akkor a kutyád végső soron nem értelmes lény, e szerint a definíció szerint, mert nem tud arról, hogy ő létezik.

János: Most rossz szavakat fogok használni. Azt tudnám mondani, töredék értelemmel rendelkezik, hogy valahogy megpróbáljam megközelíteni azt, hogy hogyan is néz ez a dolog ki. Az értelemnek valami olyan minőségével, nem mondható értelmesnek, de az értelemnek olyan tartalmával rendelkezik, töredék értelemmel, amivel meg tudja érteni a környezetét, tud törekedni arra, hogy életben maradjon, mi több, a maga szintjén kommunikálni is tud. De arról nem tud, hogy ő van.

Ivett: Az, amire teremtve lett.

János: Ezért tökéletes. Az ember az értelmével, mivel értelmes lény, ebben a tökéletességében tud dönteni, hogy van-e Isten vagy nincs Isten.

Kata: Az angyal azt tanítja, hogy az ösztön az állat őrangyala, amiről nyilván ő nem tud, de ha a teremtést önmagában nézzük, akkor ez a tanítás segít abban, hogy ezt megértsük.

János: Ez így rendben van, csak azt kellene jól megtudni és megérteni, hogy mit ért ösztön alatt az angyal. Biztos vagyok benne, hogy nem azt, amit mi itt az emberi gondolkodásunkban, a megszokott értékrendünkben, fogalmi gondolatkörünkben gondolunk annak. Sokkal, de sokkal többet annál.

Kata: Amikor a madarak tudják azt, hogy ősszel el kell vonulniuk, mindez az ő számukra sokkal, de sokkal több.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Csodavilág! Minden vonatkozásban, csak csodálkozni tudunk, mennyire nem tudunk semmit a bennünket körülvevő világról. Az információval kapcsolatos kérdésekre Márta kaptál-e valami féle választ?

Márta: Megközelítőleg.

János: Maradt-e problémád?

Márta: Gondolkodnom kell még rajta, nincs vége a számomra.

János: Mehetünk tovább?

Márta: Igen.

Ivett: Én inkább azt értem, hogy minden létezésének van értelme, mert a szemüveg létezésének is van értelme és így célja is van, különben nem létezne.

Annamari: Inkább a létezésének van értelme.

Ivett: Ezzel kapcsolatban eszembe jutott, hogy egyszer te meséltél nekem egy fáról, amelyről valaki letört egy ágat.

János: Azt meséltem, hogy valaki letört egy ágat a fáról és közben mérték az elektromos állapotát. Utána az történt, hogy aki letörte az ágat, az az illető, nem csinált semmit a fával, csak elment mellette és a fa ugyanúgy reagált rá. Tehát a kommunikáció, hogy élni akar, mint ösztön, aminek nem tudjuk még jól értelmezni, jól megismerni, definiálni azt, amit az angyal megfogalmaz, de biztos, hogy benne van mindez, sőt még ennél sokkal több, amit az ember erről elképzelni képes.

Kata: Minden mindennel összefügg. Az ember nem is gondolná, hogy egy nőánsznyinak tűnő dolognak a realizálódása a mindenségben, valamilyen formában, mint észlelés, tapasztalás stb. meg fog jelenni.

Ildikó: Amiről beszéltünk az értelemről értelemig vonatkozásában, az számomra valóban azt jelentette, hogy az Istentől az emberig.

János: Így van.

Ildikó: De itt most megint összekeveredett, mert én azt is gondolom, hogy minden, ami van, ami létezik, az minden értelmes. De ez nem jelenti az értelemről az értelemig. Az értelmes lény, ahogyan kifejtettük, az, az ember, az

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Isten után. A kérdésem a következő, hogy azt az embert, aki nem hisz az Istenben, azt hogyan mondhatjuk értelmesnek?

Detti: Az is értelmes lény, csak még nem tart ott a szellemi útján.

János: A lehetőség benne van-e?

Igen, az mindenkiben benne van.

János: A libában benne van a lehetősége annak, hogy arra a szintre jusson, hogy ő létezik, és ezt felfogja?

Detti: Nem, soha.

János: Hát ennyi! A lehetőség, ha nem lenne meg, akkor, senki nem térhetne meg, senki nem fordulhatna meg.

Kata: Már pedig előbb-utóbb mindenki meg fog fordulni, a tanítás szerint.

Ildikó: Nem kell összekeverni az értelmet és azt, hogy amit megteremtett, az értelmes lény.

János: Inkább azt mondjuk, hogy amit megteremtett annak a létezésének értelme van.

Ildikó: Ez a kettő, azért elválik egymástól.

János: Igen, két külön terület. A világ megteremtése azért történt, hogy értelme legyen az ember számára annak, hogy van világ. De ez csak egy értelemmel rendelkező lény tudja felfogni. Tisztázódott-e, ez így mindenki számára, vagy valakiben még maradt valami kérdés?

Nincs.

János: Akkor tovább megyünk a 15. Beszélgetés, Gittával anyagában. 84-85.o.

Minden súlynak neve van.

János: Mi a súly?

Ildikó: Az anyag, amit az ember magára vett a teremtésétől fogva.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Mivel igazoljuk? Ide van írva: *Az anyag, amit magatokra vállaltátok, az a súly.* Ennek a súlynak, nagyon sokféle neve van. Mondjatok néhányat.

Ildikó: Rossz emberi természet.

Ivett: A múlt héten az volt, hogy nem tudtam beparkolni.

Marika: Vesekő.

Kata: A földi létben való élete során, ki mit él meg súlynak, lelki, szellemi és anyagi téren.

János: Mindenki, amit tehernek, nehézségnek, akadálnak él meg, az a súly.

Ildikó: Amit szeretne kikerülni.

János: Amivel itt az anyagi világban találkozik.

Az ÚT-nak nincs neve.

János: Miért?

Deti: Mert mindig változik.

János: Mi az út?

Márti: Mindenkinek egyéni útja van mindaddig, amíg Jézussal találkozik.

János: Elmondtad az ismérveit, de mi az út?

Ivett: Belső kapcsolat az Istennel.

János: Az is.

Ildikó: A dal.

Kata: Istennel való kapcsolat.

Ivett: A mámor.

Annamari: Az a gondolatom, hogy a súlyok összessége az út.

János: Nem, mert nemcsak a súllyal találkozol.

Annamari: Hanem?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Van, amikor emelkedett lelkületben vagy, amikor nem az akadállyal találkozol. Amikor az Istenről beszélgetsz, az nem súly. Amikor szeretsz, az megint nem súly. Amikor adsz, az megint nem súly. Ha imádkozol, az sem súly és stb. Mindaz, ami az Istenben való pozitívum, az a folyamat, amíg eljutunk Istenhez. Végső soron mondhatom, hogy az én magam vagyok, mert az út nem más, mint az életutam. Erre mondtuk, hogy ez az életút folyamatosan változik.

Kati: Én ezt az utat valahogyan ennél pozitívabbnak gondoltam.

János: Éspedig?

A. Kati: Amikor már jó felé megyek.

János: Az is beletartozik, aki már jó felé megy. Megint el kell mondanom, hogy az angyal nem azonosítja ezt az utat azzal, amikor Jézus azt mondja, hogy: *Én vagyok az út a valóság és az élet*. Ebben a szövegösszefüggésben, hogy súly és út, az ember számára azt a nagyon egyszerű hétköznapi tartalmat próbálja megfogalmazni, hogy minden ember egyfajta életutat vállal, amikor leszületik. Az anyagi világban való születés a szellem számára, egy sűrű, akadályokkal, nehézségekkel, teletűzdelt út. Minden ember egyfajta vándor, akinek az a dolga, hogy tapasztalatokat szerezzen itt a földön, jóról, kevésbé jóról, még jobbról és még kevésbé jóról.

A. Kati: Előjel nélkül, mert a rosszból is lehet tanulni. A Hang is mondja, hogy: *mire jó ez nekem?* Az Istennek adott embernél a kacskaringós út is egyenessé tud válni.

János: Pontosan. Amit te nehézségnek élsz meg, azt a másik ember, áldásnak élheti meg.

A. Kati: Minden látás kérdése.

János: Mi a tanítvány feladata ebben a vonatkozásban? Az, hogy: *Mindenben lásd meg Őt*. Ez a törekvésének az iránya.

Marika: Abban is, amiben rossznak érzékelem? Reggel, amikor felébredek, ne tudd meg, mennyire fáj a derekam.

Kata: Betegen is lehet szeretni, mondja a Hang.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Meg kell tanulnod, betegen is szeretni. Tehát értjük már ezt a mondatot, hogy:

AKI A FÖLDÖN SÚLYTALAN, AZ ÚTTALAN

Az anyag, amit magatokra vállaltatok, az a súly.

János: Ez is érthető?

Igen.

János: Akkor mehetünk tovább.

HA FEL BÍRNÉ TOK FOGNI A SÚLY VÁGYÁT A FÉNY UTÁN,
HA MEG BÍRNÁ TOK SEJTENI A FÉNY VÁGYÁT A SÚLY UTÁN,
AKKOR MEGÍZLELNÉ TEK A MÁMORT.

János: Hogyan lehet, hogy a súly vágyik a fény után? Mi a súly, és mi a fény?

Ildikó: Azért vágyik, mert egyek voltak.

János: Mi a súly? Maga az anyagvilág, mindenestől. A teremtett anyagvilág, aminek a forrása a fény. A fény és a súly ebben a vonatkozásban kettő. Kétfelé szakadt, aminek a forrása egy volt, ezért a kettő vágyik újra az eggyé válásra. Ki tudja ezt megtenni, hogy ez megtörténjen, hogy a kettőből egy legyen?

Kata: A tanítvány.

Márti: A ember, a látásmódjával.

Ildikó: Az ember feladata, az angyalával való kapcsolatával együtt.

János: Az angyal maga ezt így alapjában véve nem hangsúlyozza, hogy Vele együtt. Ezt csak mi tudjuk így kikövetkeztetni a szövegből, mert ebben a vonatkozásban a teremtett ember dolga ez. Az, hogy az angyallal egyesül, az már az út. Érthető ez így?

Kata: Bizonyos vonatkozásban, amikor azt mondja, hogy: *Mi veletek pusztulunk – vagy tisztulunk. (42.b.279.o.)* Ez a tartalom utal arra, hogy az anyag és a fény eggyé válása a teremtő világ oldaláról is létezik.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ildikó: Én még azt is látom, hogy: *Akkor megízlelnétek a mámort*, ebben a tanításban ez a mámor fejezi ki azt a hihetetlen vágyat és örömet, amikor ez beteljesül.

János: Gondolta volna-e az ember azt, hogy az anyagvilágban lényegileg az anyagban benne van a fény utáni vágy, a vonzódás. A vágy, megint egy olyan emberi tartalom, amit az érzelemmel azonosít. De én nem azt gondolom, hogy az anyag érzelmes lenne, ha nem, a vágy egyfajta vonzódást fogalmaz meg. Egy magától értetődő, természetében és létezésében is belekódolt, beleinformált tartalommal gondolom, ami, mint információt hordoz, hogy nekem ott a helyem. Nyilván az anyag nem érzelmekkel közelít a fény felé.

Kata: Azon gondolkodom, hogy ennek a tartalomnak a kapcsán egyszer az evangéliumot vizsgálgattam és ott a következővel találkoztam. *Balgák, nemde, aki a külsőt alkotta, nem az alkotta a belsőt is? (Lk.11.40)* A mi gondolkodásunkban, ismereteinkben, ez már elvezet oda, hogy a szellem által van a vágy.

János: Köszönöm. Mehetünk tovább?

Igen.

János: Detti folytasd.

HA FELBÍRNATOK FOGNI A SÚLY VÁGYÁT A FÉNY UTÁN,
HA MEG BÍRNÁTK SEJTENI A FÉNY VÁGYÁT A SÚLY UTÁN,
AKKOR MEGÍZLELNÉTEK A MÁMORT.

János: Az anyag vonzódik a fény után.

Ildikó: Nem csak az anyag, a fény is vonzódik a súly után.

János: Mi a fény?

Ildikó: Az Isten.

János: Az Isten, aki nem anyag, még akkor sem, ha egyesül az anyaggal, mert a teremtett fog visszatérni a Teremtőjébe. Nagyon érdekes részt olvastam az angyal könyv második felében, amikor azt írja, az anyag világnak az a története, hogy egyre finomabb anyaggá alakuljon át, míg fel nem oldódik az Istenben.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Tehát az anyag, mint olyan, amikor az emberrel együtt visszatál az Istenbe, akkor úgy tud visszatálni, hogy ebből a sűrű létformából egyre ritkább létformába alakul át. Olyan ritka anyagsága van az angyaloknak és az angyalok világának, de van, amit emberi műszerekkel nem lehet érzékelni.

Marika: Akkor honnan tudja, hogy van?

János: Mert onnan üzent, abból a létformából mondta.

Marika: Szóval ezt egy angyal mondta.

János: Nyilván, vagy egy odaát lévő valakitől, aki közvetíti az angyal tanítását. Tehát az angyaloknak is van egyfajta útja, amíg visszatálnak az Istenbe. Tehát nem úgy van, hogy ez a toll visszatál az Istenbe, hanem valami felfoghatatlan minőséget fog kapni általunk, az emberek által.

Marika: Hát mi találunk vissza az Istenbe, nem?

János: Nekünk mi a dolgunk, mi a feladatunk?

Ildikó: Megváltani az anyagot.

Marika: Összekötni a teremtett és a teremtő világot.

János: Az ember visszavigye az anyagot a szellembé. Hogyan vigye vissza? A látás módján keresztül. *Mindenben lásd meg őt.* Megint itt vagyunk. Olyan, hogy anyag nem is létezik.

Marika: Ez a toll mégiscsak létezik?

Ivett: Energia.

János: Ha nagyító alá teszed, mivel találkozol? Milliárdszoros nagyítással mivel találkozol?

Marika: Űrrel találkozom.

János: Említettem nektek, hogy a tudósok rettentően meg voltak lepődve akkor, amikor az elképzelhető legnagyobb vákuumot létrehozták és ebben a vákuumban, elemi részecskék keletkeztek és elmúltak. Fogalmuk sem volt és ma sincs, hogy hogyan történik ez, de az üresség létrehozza a VAN-t. Nincs üresség, érted?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Marika: Az Isteni energia.

János: Az Isten, mint energia, tehát mindenhol jelen van. Olyan, hogy nincs, olyan nincs.

Ivett: Nincs olyan, hogy nem létezik.

János: És akkor most magyarázd meg azt, hogy mi az, hogy anyag? Nyilván mi egy sűrű anyagiságban vagyunk. Nevezhetjük ezt, ahogyan a Hang mondja, sűrített szellemnek. Mi egy sűrített előfordulásában vagyunk, amely egyre ritkább megjelenésével fog a jövőben megjelenni a számunkra. Ha mi meglátjuk az Istent, mint energiát, mint alkotót Benne, akkor a toll, már nem tudja magát létrehozni.

Kata: Semmi sem tudja.

János: Igen, semmi sem tudja magát létrehozni. Menjünk tovább. Mit mondtunk a mámorról?

Ildikó: Maga az Isten.

János: Maga az Isten az ember számára, mert én fogom megízlelni a mámort. Mi a mámor?

Kata: Az Istennel való kapcsolat megélése.

Ivett: Belefeledkezés. Az Istennel való kapcsolat átélése, az önátadás.

János: Az Istenbe való lét megélése. A megélése a legfontosabb szó, mert a mámor valaminek a megélése, egy állapot.

Kata: Szellemi állapot.

János: Szellemi állapot. Köszönöm. Itt a kulcs a mámornál, nem csupán az Istennel való kapcsolat, hanem annak a kapcsolatnak a boldog megélése, mámoros megélése.

Kata: Eszembe jutott, amit már említettem, hogy kétszer is megéltem azt, amiről az angyalt tanít, hogy: *Láttad-e már ŐT a segített szemében?* (24.b.L.153.o.) Ez egy olyan felemelő, mindent felülmúló, boldogító mámor, amelyhez nem lehet szavakat találni.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Folytasd A. Kati a felolvasást.

(Hanna alig tudja mesterem izzó hőfokát elviselni. Lassan vizet iszik.)

— Lejjebb szálltam. Kérdezz szolgám!

G. Sok kérdésem van, de csak a *te* szavaidat szomjúhozom.

— *Nekem* nincs szavam.

János: Hogyan értelmezzük ezt a kijelentést, hogy: *Nekem* nincs szavam?

A. Kati: Úgy, hogy csak a „beszélő” által van szava.

Marika: Senki nem mondhatja azt magáról, még az angyal sem, hogy nekem van kezem, mert mindent az Istenen keresztül, vagy Tőle kapunk. A dőlt betű azt jelenti, hogy tulajdonviszonyt nem tud kifejezni.

Ivett: Nem ő a forrása.

Annamari: Arra gondol, hogy csak kérdésekre válaszol. Ha nincs kérdés, akkor nincs válasz.

János: Mit jelent az a kijelentés, hogy: *Nekem nincs szavam*. Mondhatom-e azt, hogy nem beszélek. Nem közlök. A szó, mire szolgál? Valaminek a közlésére. Információközlés. Ha nincsen szavam, akkor nem informálok.

Marika: Miért nem informál?

János: Hát, ez a kérdés, hogy ezt most hogyan értsük?

Ildikó: Nem tud informálni szóval.

Marika: Dehogynem, hát tudna.

János: Kigyűjtöttem az angyal könyvből a szavam szóval való megjelenéseket, hogy hogyan értsük.

Szavam.

Fújd a tüzet! Én majd segítek.

A tanulás is égés.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

De szavam csak fa. Meg nem nyúl benned. Ott hever.

Új fát nem kapsz! (23.b.G. 146.o.)

János: Itt van, hogy: *szavam*. Nem azt mondhatja, hogy nekem nincs szavam. Bizonyos értelemben valamit jelent, hogy hogyan értelmezzük az eredeti kérdésünket, hogy nekem nincs szavam.

A csend az én szavam.

Alkoss csendből TETTET! (30.b.J.198.o.)

János: Van szavam, ami itt a csend, ez a szava. Itt egyfajta viszonyulásban fogalmazza meg ezt, tehát egy szöveggörnyezetben fogalmazza meg azt: *A csend az én szavam*.

— Figyelj! Kevés szavam van.

Az Új Épületről szólok. (34.b.J. 230.o.)

János: Józsefnek mondja, hogy kevés szavam van, de van.

— *Hallod-e szavam?*

G. Igen.

— *Érted-e szavam?*

G. Igen.

— Ne *halld*, – ne *értsd*, – de ÉLD!

Szolgáld, – és ne féld *ŐT!*

A félelem csak lent terem. (39.b.G. 260.o.)

János: Itt megint csak arról van szó, hogy van szava. Természetesen nem mindet gyűjtöttem ki, csakhogy lássunk, hogy más szöveg megjelenésben egyértelműen az angyal úgy tanít, hogy van szava.

Ildikó: Máshol pedig az van, hogy nekem nincs szavam.

János: Akkor hogyan értsük ezt, hogy nekem nincs szavam? Javaslom azt, hogy a Márti látásmódját és javaslatát fogadjuk el, mert nagyon jónak tartom.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ugyanis előtte azt mondja vissza, hogy: *Sok kérdésem van, de csak a te szavaidat szomjúhozom.* Erre igazából mondja, hogy én valóban nem vagyok, mert én Belőle vagyok. Ha Belőle vagyok, akkor *Ő* beszél általam, ezért valóban úgy tűnik, hogy ez a "*nekem*" ez egészen pontosan úgy értelmezhető, hogy az Isten szól általam, amit tanítok, amit mondok, az nem belőlem források, hanem *Őbelőle*.

Ildikó: Ez így érthető.

János: Mit szóltok hozzá, el tudjuk fogadni?

Kata: Arra gondolok, hogy mivel az angyal is végső soron én magam vagyok, ezért ahhoz, hogy az angyalnak szava legyen, ahhoz bennem kell meglenni annak az intenzitásnak, annak az állandó jelenlétnek, amiben "úgymond" a másik szava, meg tud jelenni.

János: Nem értem mit mondasz.

Ildikó: Számomra ez zavaró, hogy a másik szava, mert itt az Isten szaváról van szó.

Kata: Azért mondtam, hogy végső soron. Tulajdonképpen rajtam fog múlni, hogy az angyalnak van- e szava, vagy nincsen szava.

János: Nem erről van szó.

Ildikó: Az Istenről van szó, hogy az angyal szava, nem a saját szava.

Kata: Értem, de az Isten jelenléte bennem, az tőlem függ, hogy eljut-e az értelmemig vagy nem, az *Ő* szava.

János: Nem az a téma, csak annyi a téma, hogy a *te* szavaidat szomjúhozom, amire azt mondja az angyal, hogy: *Nekem* nincs szavam.

Kata: Számomra ez a Gitta oldaláról egy passzivitást jelent.

János: Hogyan érted ezt, mit kellene látnia Gittának, vagy mit kellene megfogalmaznia?

Kata: Azt a ráhagyatkozásban megélhető mámort, ami a vágynál van kifejezve.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: De hát itt van, hogy: *Sok kérdésem van, de csak a te szavadat szomjúhozom.* Tehát Rá hagyatkozom. Menjünk tovább.

G. Úgy érzem, múltkor mást vártál tőlem, mint a hálaüzenetet.

- Minden eljön a maga idejében.
- A nap visszatértekor a föld üzen Teremtőjének.

Ez az üzenet.

Ha a FÉNY elért téged, te is üzensz,

János: Milyen kérdést szülne ez a szövegrész? *A nap visszatértekor a föld üzen Teremtőjének. Ez az üzenet.* Ezt hogyan értelmezzük? Nyilván a nappól az éjszakába az éjszakából a nappalra való forduláskor. Tehát reggel, amikor a nap visszatér, a föld üzen a Teremtőjének. Ez az üzenet. Gitta azt mondja, hogy: *Úgy érzem a múltkor mást vártál tőlem, mint a hálaüzenetet.* A hála üzenet szóra válaszolja az angyal azt, hogy: *Ez az üzenet, hogy amikor a nap visszatértekor a föld üzen a Teremtőjének.*

Márti: Bármi történik az emberrel, vagy a Földön, arra a Teremtő mindig reagál. A későbbiekben egyértelművé válik, mert azt mondja: *Ha a FÉNY elér téged, te is üzensz.* Arról van szó, hogy te reagáltál rá. Ha szó szerint veszem, ahogyan te is mondtad, hogy az éjszaka után jön a nappal, ezért mondja, hogy: *Ez az üzenet.* Tehát másképp viselkedik a Föld nappal és másképp éjszaka, de mindenféleképp megnyilvánul az üzenet.

János: Mikor üzen az ember a Teremtőjének?

Márti: Mindig üzen.

János: Nem ezt mondja.

Marika: Amikor Istenbe emeli a lelkét.

János: Ez már közelebb van, sokkal közelebb van.

Ivett: Amikor létrejön a kapcsolat.

János: Ez ugyanaz.

A. Kati: Amikor imádkozik.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Itt írja: *Ha a FÉNY elér téged*, tehát amikor létrejön a kapcsolat.

János: Világos, amikor a kapcsolat létrejön, mert a FÉNY elér a szívedbe. Mikor ér el a szívedbe a FÉNY?

Márti: Ha befogadja.

János: Ha befogadja, akkor ér el a szívedbe a FÉNY.

Márti: Ha a FÉNY elér téged, az is üzenet, hogy hogyan reagálsz rá.

János: Gitta azt mondja: *Úgy érzem, múltkor mást vártál tőlem, mint a hálaüzenetet*. Hálaüzenetről van szó, az Istennel való kapcsolat területén. Nyilván, minden üzen a Teremtőjének. Mivel üzen?

A létezésével.

János: A Vagyok-kal. Ezt ugye elég részletesen átbeszéltük az információ területén. Az a hálaüzenet, amit a Gitta fogalmaz meg a lelkében, mivel az a problémája, mintha nem azt tette volna, amit az angyal várt tőle. Így az angyal azt válaszolja neki, hogy: *Minden eljön a maga idejében*. Ahogyan ti is mondtátok, hogy minden üzen a Teremtőjének, így vagy úgy. De a hálaüzenet vonatkozásában, vagyis az Istennel való kapcsolat vonatkozásában, van a természet alatti világnak egy folyamata ebben a vonatkozásban és van az ember vonatkozásában, mégpedig a megtért ember vonatkozásában. A természet alatti világban a nap visszatértekor, tehát így üzen a teremtőjének. Ha a Fény téged elér, mint ahogyan a nap eléri a földet, ez csak egy párhuzam, az ember akkor üzen a Teremtőjének, akkor is, ha nem akar.

Ildikó: És az, hogy minden eljön a maga idejében, ezt magyarázza így.

János: Így van.

Marika: Üzenek a Teremtőnek.

János: Mit üzensz?

Marika: Köszönöm, hogy megteremtettél.

János: A Föld mit üzen a Teremtőjének, amikor a fény eléri?

Ildikó: Azt, hogy van.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Ez kevés. Az Isten és a természet kapcsolatában ez egy picit kevés. El kellene látni jelzővel. Mondhatom-e azt, azt üzeni, hogy szolgálok.

Ildikó: Értem.

Ivett: Minden az emberét van.

János: Azt üzeni, hogy szolgálok. Ebben benne van egy kicsit a jelző és a kapcsolat is, a létezés is és az öröm is.

Marika: Szóval ezt a Föld üzeni a Teremtőjének.

János: Igen. Vajon, ha a FÉNY elér téged, te mit üzensz a Teremtődnek?

Marika: Köszönöm, hogy vagyok.

Ivett: A tiéd vagyok.

János: Ezt úgyis tudja, ha az Övé vagy.

Annamari: Ugyanezt.

Marika: De ha nem akarok, akkor is üzenek?

János: Persze, mert akkor is szolgálsz, a Teremtőnek üzensz, hogy megtért ember vagy. A tanítvány attól tanítvány, hogy a szolgálat vezeti. Nem biztos, hogy mindig sikerül megvalósítania, de ez kell, hogy vezesse.

Kata: Mondhatom az adást is, mert akkor is az Istennel való kapcsolatáról tanúskodik.

János: Nem olyan régen beszéltünk az értelemről. Nyilván a Föld nem azzal az értelemmel és tartalommal szolgál, mint az ember, de az embernél is a legnagyobb, amit tehet az Istennel való kapcsolatában, hogy szolgál. Van-e ennél több?

Nincs.

János: A szolgálatban benne van az ad?

Annamari: Benne.

János: Benne van az ad.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Marika: Amikor itt azt mondja az angyal, hogy: *üzensz akkor is, amikor nem akarod*. Például valaki a lelkiismeretét elmismásolja, akkor azzal is üzen az Istennek.

János: Negatív tartalmakkal próbálsz motiválni ezt a dolgot, miközben nem szükséges. Az ember a létállapotával üzen. Mi a tanítvány létállapota? Az, hogy törekszik szolgálni. Igaz? Ha tudattal csinálja, ha tudattalanul csinálja, ha akarja, ha nincs benne az akarat csak a létezés, akkor is.

Marika: Hogyan tudom én szolgálni az Istent?

Kata: A legegyszerűbben, teszed azt, amire teremtve vagy. Mi már tudunk különbséget tenni, hogy mire van teremtve az alattunk lévő, tehát a természeti világ és mire van az ember és mire van a teremtő világ teremtve.

János: A Hang mit válaszolt erre?

Marika: Szeress és tégy, amit akarsz.

János: Szolgálj, hogy szeress és tégy, amit akarsz, vagyis légy szabad, mert ez a szabadság.

Marika: A szeretet találékony, mondja Feri bácsiban Jézus.

János: Ez a szolgálat.

Kata: Ezért mondja később, ha nem tudsz róla, akkor is szolgálj.

Marika: Na, de ha nem tudok róla, akkor hogyan?

János: A lényegét kell, hogy megértsd. Érted?

Marika: Nem.

Kata: A Hangnak van egy olyan tanítása, amely így hangzik: *Én adom a tartalmat, te adod a formát*. A tartalom mindig a szeretet, a forma pedig az, hogy hogyan. Te döntöd el, mikor, kivel, milyen körülményben, hogyan találsz meg ennek a formáját. Rád van bízva. Ez jelenti azt, hogy tégy, amit akarsz.

János: Beszéltünk az értelemről. Tehát az ember értelmes lény, aki fejlődésre lett teremtve, nem arra, hogy robot legyen, hanem Emberré váljon. Ezért adja a tanítást, ezért adja a döntés lehetőségét, a tett lehetőségét, ezért tudsz

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

beszélni, hallgatni, kérdezni, válaszolni, menni-jönni, lélegezni, hogy te találod ki. Az Isten minek gondol téged? Szolgának?

Marika: Nem.

János: Hanem? Partnernek.

Marika: De hát, hogy jövök én ahhoz?

János: Amíg így teszed fel a kérdést, addig sehogy, addig reménytelen. Fel kell nőni az embernek ahhoz, hogy tudomásul vegye, az Isten megtisztelt azzal, hogy a partnerének tekint.

Marika: Jó.

János: Amit mondasz, az álalázat.

Ivett: Az, hogy-hogy jövök én ehhez.

Marika: De hát ez nem álalázat.

János: Márpedig az, egy álalázat, mert az Isten nem így lát téged.

Marika: Nekem nincs olyan jó véleményem magamról, mint az Istennek.

Kata: Az elején, hogy van szavam, meg nincs szavam, ennek az analógiája, amikor Marikával beszélgettél, akkor igenis nincs szavam. Amikor az angyal fél mondatokban beszél, és azt mondja, a másik felét neked kell hozzátenni, ezt azért mondja, mert már partnerének tekint. Kaptál elég tanítást, elég választ a kérdéseidre ahhoz, hogy ezt meg tudod tenni.

János: Az Isten nem teremt méltatlant. Az ember méltó hozzá.

Marika: Akkor méltó vagyok az Istenhez.

János: Mindenki méltó hozzá, kivétel nélkül. Más kérdés, hogy ezt megvalósítja, vagy nem, tudomásul veszi, vagy nem, hogy ennek megfelelően alakítja-e az életét és ehhez állítja-e a gondolkodását, vagy nem. Az Isten nem tud méltatlant teremteni

Deti: Az ember teszi magát azzá.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Te igenis méltó vagy Hozzá, mi több, ha elfogadod, partnere is vagy. Ez is csak lehetőség. Mit gondolsz, mire mondja az angyal azt, hogy: Oly nagy az ember, még én sem látom. (17.b.L. 102.o.)

Marika: Ezt, sohasem értettem.

Deti: Rád is vonatkozik.

János: Miben nagy?

Marika: Nem tudom.

János: A feladatában.

Marika: Abban, hogy egyesítse a teremtet és a teremtő világot.

Kata: Hát erre ki képes?

János: Erre az angyal sem képes.

Kata: Csak az ember képes a hetet önmagában egyesíteni.

János: Az ember olyan teremtmény, aki magában hordozza az ásványt,

Marika: A növényt, az állatot, önmagát, angyalt, a szeráfot és az Istent.

János: Az angyal is magában hordozza ezt a hetet?

Nem.

János: Egyedül az ember.

Marika: Ezért nem lát minket az angyal.

János: Ezért nem tudja felfogni, hogy mily nagy az ember feladata és hova nő az ember. Végezetül a feladat az, hogy találd ki, hogyan szeress és tégy. Most is üzentél pedig nem akartad, mégis tetted. Annamari. Te jössz!

Én csak megpróbáltalak, de nem nehezteltem.

Jó helyen tudom a magot.

Kérdezz!

János: Mi a mag?

Ildikó: Az Isten az emberben.

Kata: A tanítás.

Márti: Maga a tanítás.

János: Így van, ugyanis, ha nem jó helyen van a mag, akkor mi van? Ha az Istent gondoljuk magnak az a hitetlen ember. Tehát ebben a vonatkozásban a mag, a tanítást fogalmazza meg.

Márti: Befogadóak az angyal tanítására.

Annamari: Mit ért az alatt, hogy: *Én csak megpróbáltalak.*

Márti: Visszanéztem az előző beszélgetés végét, ahol a 68. oldalon azzal fejezi be az angyal, hogy üzenjen valamit és erre volt Gittának a hálaüzenete a válasz. Itt mondja az angyal, hogy majd én elviszem. Gitta visszagondolva azt látja, hogy nem megfelelő volt a válasza, amit az angyal kérdésére adott, történetesen arra, hogy üzenj valamit.

Kata: Nem tudhatjuk pontosan, hogy az angyal mit látott Gitta lelkében. Nehéz ezt így pontosan megfejtetni, hogy a köztük lévő kapcsolat tartalmát teljes mértékben nem ismerjük.

Márti: Én még mindig azt mondom, amit az előbb említettem, hogy az angyal ott várta volna az üzenetet Gittától.

János: Van-e ehhez valakinek még hozzá tennivalója? Én azt mondom, hogy egészen pontosan nem tudjuk, hogy melyik beszélgetésük kapcsán, vagy melyik téma kapcsán fogalmazza meg az angyal azt, hogy: *Én csak megpróbáltalak, de nem nehezteltem.* Amit az előbb a Márti fogalmazott meg, az elfogadható számunkra, de az is elég, amit a Gitta úgy fogalmaz meg:

Úgy érzem, a múltkor mást vártál tőlem, mint a hálaüzenetet.

Erre az angyal azt mondja, hogy: *Én csak megpróbáltalak, de nem nehezteltem.* Erre a dologra is érthető, és arra is, amit a Márti mond, vagy akár, egy harmadik dologra is.

Kata: Szerintem ennek a párbeszédnek a lényege ez a két sor:

Ha a FÉNY elér téged, te is üzensz, még ha nem akarsz, akkor is.

János: Mit tudunk meg ebből a szövegből?

Márti: Azt, hogy az angyal időnként próbára teszi a Gittát.

János: Így van, tehát megpróbálja a tanítványokat, mindegyiket, nemcsak a Gittát. Van, ahol az angyal tanításában azt mondja:

Én hátrálok — mind jobban hátrálok.

De nem szabad, hogy távolodj. (29.b.L.193.o.)

János: Nem erre gondoltam, hanem a próba kapcsán, hogy: *Minden próba*. Amikor azt mondja, hogy nem nehezteltem, ezzel mit jelez?

A. Kati: Nem ítélkezik.

János: Továbbmegyek, nem is tud neheztelni. Megpróbálni tudlak, de neheztelni nem tudok. Nem minősítek. Az angyalok nem érzelmi lények.

Márti: Istenből vannak.

János: Szellemi-lelki lények. Miért mondhatjuk lelkinek is őket?

Márti: A lélek hordozza a szellemet.

János: Mi a lélek?

Hordozó.

Márti: Az egész ember.

János: Mi hordoz? Az anyag hordoz. A lélek is anyag akkor is, ha nagyon finom formában hordoz. Ezért van formája, megjelenése, mert valamilyen módon anyagi a megjelenése is és a formája is, még akkor is, ha olyan ritka, hogy nem tudunk erről fogalmat alkotni. De anyagi és ezért mondja az angyal, hogy minden anyag. Még a szeráfnak is van anyagi megjelenése, minősége. Érthető ez? Annál az embernél, aki még nem tért meg, elsősorban a lelki kerül előtérbe és a szellemi van háttérben. A tanítványnál fordítva, a szellemi kellene, hogy előtérbe kerüljön és a lelki, vagyis az anyagi pedig háttérbe. Tehát egyre inkább szellemi megjelenítésével azonosítsa magát a tanítvány és akkor el tudja fogadni és hinni, hogy nincs halál. A halálban csak az anyag alakul át.

Testvérek lejárt az időnk, itt fejezzük be.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin
Szerkesztette: Petróczi István